

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/178/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814204545
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814204545.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s. so sídlom Bratislava, Košická č. 56, IČO 35 838 825, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefanovičova č 12, IČO 35 885 459, proti odporkyňi: A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Q., T. č. XXX/XX, zast. opatrovníkom súdnou tajomníčkou OS Prievidza I. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Námestie legionárov č. 5, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 1891,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na nepripustenie vstupu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov č. 5, IČO: 42176778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **z a m i e t a** s tým, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nastali podaním návrhu na vstup dňa 16.04.2014.

Odporkyňa je **p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi 63,20 eur s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 63,20 eur od 11.04.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyňi trovy konania a to trovy právneho zastúpenia 200,16 eur a to k rukám právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 10.3.2014 uplatnil voči odporkyňi nárok na zaplatenie 1891,96 eur s úrokom vo výške 17,70 % od 30.1.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania 9% od 30.1.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010 od Slovenskej sporiteľni a.s. so sídlom Bratislava, Tomášikova č. 48. Právny predchodca navrhovateľa uzavrel dňa 2.5.2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytol odporcovi úver 1161,79 eur pri úrokovej sadzbe 17,70% ročne a odporca sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach v termínoch od 10.6.2006 do 10.4.2011. Odporca úver riadne nesplácal ani do dohodnutej konečnej splatnosti do 10.4.2011. Po postúpení pohľadávky došlo k čiastočnej úhrade záväzku platbami od 1.7.2013 do 29.1.2014 v sume 2.618,- eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 10Ro 66/2014 z 28.4.2014, ktorý bolo potrebné zrušiť pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu do vlastných rúk odporkyňi.

Súd uznesením sp. zn. 15C/178/2014 z 8.1.2015 ustanovil odporkyni opatrovníka v osobe súdnej tajomníčky OS Prievidza z dôvodu nezistenia pobytu odporkyni. Opatrovník odporkyni procesne zastupoval odporkyňu ako účastníčku konania v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p.

Písomným podaním z 20.11.2014 navrhovateľ zoberal späť návrh v časti o zaplatenie istiny a úrokov z omeškania s tým, že uplatnil len nárok na zaplatenie 63,20 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 11.4.2011 do zaplatenia. Súd uznesením sp. zn. 15C 178/2014 z 8.1.2015 zastavil čiastočne konanie o zaplatenie 1828,76 eur s úrokom z omeškania od 30.1. 2014 do zaplatenia a vrátil navrhovateľovi pomernú časť súdneho poplatku.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to oznámením o postúpení pohľadávky z 28.12.2010, doručenkou, zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 2.5.2006, zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE z 21.12.2010, prílohami k zmluve, písomnými podaniami vedľajšieho účastníka, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 2.5.2006 uzavrela odporkyňa a Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorou veriteľ poskytol odporkyni úver 35.000,- Sk s pevnou úrokovou sadzbou 17,70% ročne p.a., bez poplatku za poskytnutie úveru, s poplatkom za správu úveru 50,- Sk mesačne, výškou mesačnej splátky 952,- Sk, splatnosťou prvej splátky 10.6.2006 s počtom splátok 59, konečnou splatnosťou úveru 10.4.2011, RPMN 9,94%. Súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky a VOP.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE zo dňa 21.12.2010 postupovala Slovenská sporiteľňa a.s. na navrhovateľa okrem iného i predmetnú pohľadávku voči odporkyni, ktorá skutočnosť nebola v konaní namietaná a sporná. Z prílohy k zmluve vyplýva, že zostatok pohľadávky predstavoval 2537,72 eur, úrok y 160,17 eur, počet dní omeškania 1260 dní, výška omeškanej splátky 1304,91 eur.

Oznámením z 28.12.2010 oznamovala Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava odporkyni na adresu uvedenú v zmluve o úvere ako korešpondenčnú adresu postúpenie pohľadávky na navrhovateľa s tým, že ide o pohľadávku v sume 2537,72 eur.

Vedľajší účastník podaním z 21.5.2014, ktoré označil ako odpor proti platobnému rozkazu, poukázal na právnu úpravu vedľajšieho účastníctva a skutočnosť, že platobný rozkaz s poukazom na § 172 ods. 9 O.s.p. nemal byť vydaný. Ďalej poukázal na právnu úpravu spotrebiteľského práva s tým, že predmetná zmluva o úvere obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, predovšetkým nesprávne stanovenú RPMN, ktorá je stanovená vo výške 9,94% ročne a ročná úroková sadzba je 17,70% ročne. Je preto nelogické, aby hodnota RPMN bola nižšia ako výška úrokovej sadzby, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na splatnosť úveru a dátum podania návrhu, preto je nárok navrhovateľa v celom rozsahu premlčaný. Navrhol návrh zamietnuť v celom rozsahu.

Súd uznesením sp. zn. 10Ro/66/2014 z 26.6.2014 rozhodol o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania tak, že návrh na nepripustenie vstupu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyni zamietol.

Navrhovateľ písomným podaním z 27.3.2015 vzniesol opätovne námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu, námietku nemožnosti podať odpor vedľajším účastníkom. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 47/2012 a rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 8Co

153/2014 z 29.1. 2015 a rozhodnutie NS SR 7Cdo 135/2013. Navrhol posúdiť podanie odporu ako neprípustné a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. v znení v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Na vstup vedľajšieho účastníka do konania je vo všeobecnosti potrebné splniť podmienky, a to musí byť daná vôľa tretej osoby vstúpiť do konania ako vedľajší účastník a právny záujem na výsledku konania / § 93 ods. 1 O.s.p./ . V tomto konaní však ide o vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p., t.j. ako vedľajší účastník sa môže zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a preto skúmanie splnenia vyššie uvedených podmienok súdu odpadá. V danej veci vedľajší účastník oznámil vstup do konania písomným podaním doručeným 16.4. 2014 a výslovne prejavil svoju vôľu vstúpiť do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne. Predmetom tohto konania je zaplatenie peňažného plnenia zo spotrebiteľského vzťahu, pričom právny záujem na výsledku konania vedľajší účastník preukazovať nemusí, pretože mu to vyplýva z predmetu činnosti opísanej v stanovách združenia, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

V predmetnej veci vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu písomným podaním doručeným súdu 16.4.2014. Následne súd vo veci vydal platobný rozkaz dňa 28.4.2014, ktorý bol doručený aj právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka. Tento postup súdu bol nesprávny a je pravdou, že pokiaľ súd vydal platobný rozkaz nebolo možné doručovať platobný rozkaz vedľajšiemu účastníkovi, ktorý ak oznámil vstupe do konania pred vydaním platobného rozkazu a súd zvažoval vydať platobný rozkaz s prihliadnutím na záver, že odpor môže podať len osoba odporcu, vedľajšiemu účastníkovi platobný rozkaz nemal byť vydaný. Uvedené však nespôsobuje právny záver, že účinky vstupu vedľajšieho účastníctva nenastali, pretože otázka ako skončí rozkazné konanie nie je v tomto štádiu vyriešená. V tejto súvislosti súd poukazuje už na pomerne ustálenú súdnu prax , a to napr. rozhodnutie KS TN sp. zn. 17C 55/2012 z 19.12.2012, uznesenie KS TN 17Co 175/2014 z 30.4.2014, podľa ktorého „nie je správny záver, podľa ktorého vedľajšie účastníctvo na základe vstupu je pred zrušením platobného rozkazu neprípustné. Aj keď vedľajší účastník vstúpi do konania pred vydaním platobného rozkazu, resp. vyjadrením sa odporcu vo veci samej, je pri splnení ostatných podmienok jeho účastníctva potrebné považovať jeho účasť založenú úkonom jeho vstupu. Treba však starostlivo posudzovať úkony vedľajšieho účastníka urobené predtým, ako je vo veci umožnené vyjadriť sa odporcovi. Neustále musí byť totiž zohľadňované, či si úkony vedľajšieho účastníka a účastníka neodporujú“. Ďalej súd poukazuje napr. na uznesenie KS TN 5Co 257/2014 z 14.5.2014, podľa ktorého „ právom podať odpor proti platobnému rozkazu disponuje výslovne len odporca, pričom ide o významné dispozičné oprávnenie , pretože iba odporca rozhoduje o tom, či podaním odporu odstráni platobný rozkaz formou rozhodnutia vo veci samej. Pokiaľ by sa toto právo priznalo aj vedľajšiemu účastníkovi , bolo by to popretie dispozičného práva odporcu. Na rozdiel od odvolania majúceho suspenzívny a devolutívny účinok , má totiž podanie odporu okamžitý a nezvratiteľný účinok - zrušuje sa ním platobný rozkaz. Ak by právo podať odpor mal vedľajší účastník, zisťovanie stanoviska odporcu by sa stalo bezpredmetné. Odporca by už účinky podaného odporu nemohol zvrátiť a v dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ustanovenie § 93 odst. 4 Os. .p., a to posudzovanie úkonov vedľajšieho účastníka“. Aj vo veci uznesenie OS PD 12C 290/2012 z 5.2. 2013, uznesenie KS TN 5Co 730/2014 z 5.11. 2014 bol vyslovený názor: „Ak bol vo veci vydaný platobný rozkaz, voči ktorému podal odpor len vedľajší účastník na strane odporcu, a platobný rozkaz nebol odporcovi doručený, preto z hľadiska prípustnosti vedľajšieho účastníka nie je významné, či k zrušeniu platobného rozkazu došlo v dôsledku podaného odporu tak ako predpokladá ustanovenie §

174 odst. 2 O.s.p. alebo v dôsledku nemožnosti jeho doručenia odporcov do vlastných rúk podľa § 172 odst. 2 O.s.p.“

Pokiaľ ide o prípadný súhlas podporovaného účastníka s vystupovaním vedľajšieho účastníka podľa právnej úpravy platnej do 31.12.2013 tento bol samozrejme nevyhnutný, avšak O.s.p. ho nevyžadovalo vo forme výslovného súhlasu, ale sa vychádza z prezumpcie jeho danosti až pokiaľ nedôjde k výslovnému nesúhlasu. Táto konštrukcia bola zrejmá z § 93 ods. 3 O.s.p., ktoré tento výslovný nesúhlas vyžaduje ako podmienku rozhodovania súdu o prípustnosti vedľajšieho účasti. Z iného princípu nevychádza ani rozhodnutie NS SR 3Cdo 188/2012. Aj z ustálenej rozhodovacej činnosti vyplýva, že vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa nie je podmienený súhlasom spotrebiteľa. Zákon vstup združenia do konania na stranu odporcu neviaže na žiadne ďalšie podmienky než tie, ktorých splnenie ustanovuje § 93 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ ide o tvrdenie neprípustnosti vedľajšieho účasti v tzv. skrátenom rozkaze konaní, podľa ktorej je v tomto štádiu veci vedľajšieho účasti z povahy veci vylúčené, nie je správny záver, že vedľajšie účasti na základe vstupu pred zrušením platobného rozkazu je neprípustné, čo napokon nevyplýva ani z navrhovateľom citovaného rozhodnutia NS SR 6Cdo 207/2011. To pojednáva o účinkoch vstupu vedľajšieho účastníka v závislosti od fázy konania a nie o samotnej prípustnosti vedľajšieho účasti. Aj keď vedľajší účastník vstúpi do konania pred vydaním platobného rozkazu, resp. pred vyjadrením sa odporcu vo veci samej, je pri splnení ostatných podmienok jeho účasti, potrebné považovať jeho účasť za založenú úkonom jeho vstupu.

S prihliadnutím na uvedené podľa názoru súdu účinky vstupu vedľajšieho účastníka nastali i v štádiu rozkazného konania s tým, že vedľajší účastník nemal právo podať odpor voči platobnému rozkazu, ktoré právo patrí len odporcovi. V danej veci však platobný rozkaz nebol zrušený v dôsledku podaného odporu vedľajším účastníkom ako tvrdí navrhovateľ, ale v dôsledku nemožnosti doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk odporcovi postupom podľa § 173 ods. 2 O.s.p. uznesením z 5.11.2014, ktoré bolo navrhovateľovi doručené 14.11.2014. Navrhovateľ preto mal vedomosť o tom, že platobný rozkaz bol zrušený uznesením súdu a nie v dôsledku odporu vedľajším účastníkom, ktoré podanie súd považoval len za písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka. Keby sa pripustil právny názor, že vstup vedľajšieho účastníka do konania pred vydaním platobného rozkazu bez ohľadu na ďalší „osud“ platobného rozkazu, je bez ďalšieho neprípustný, potom by sa poprel zmysel vstupu vedľajšieho účasti v sporovom konaní a v prípade, že platobný rozkaz sa ruší v dôsledku nemožnosti doručenia odporcovi, alebo podaním odporu odporcovi, musel by byť vedľajší účastník prinútený opäť nanovo vstúpiť do konania, čo považuje súd za neprípustné. Preto je správny názor, že súd vyčká na to, či voči platobnému rozkazu podá odpor, resp. ak nepodá platobný rozkaz nadobudne právoplatnosť a potom je správny záver, že vstup vedľajšieho účastníka nenastal a námietka účastníka konania proti jeho vstupu by bola dôvodná. Nakoniec v danej veci súd aj v procesnom štádiu pred zrušením platobného rozkazu takto aj rozhodol, keď uznesením z 26.6.2014 návrh navrhovateľa na neprípustenie vstupu vedľajšieho účastníka zamietol, voči ktorému uzneseniu navrhovateľ odvolanie nepodal.

Písomným podaním z 27.3.2015 navrhovateľ opakovane namietal vedľajšie účasti na strane odporcu, preto súd považoval za potrebné opätovne o tejto námietke rozhodnúť. V zásade navrhovateľ tvrdil, že vedľajšie účasti nastáva až právoplatným rozhodnutím súdu o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka a nie oznámením vstupu do konania. Pokiaľ ide o rozhodnutie NS R 5Cdo 47/2012, na ktoré poukazuje navrhovateľ, súd udáva, že na predmetnú vec je uvedené rozhodnutie nepoužiteľné, pretože v danej veci sa riešil vstup vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p. a podstatou rozhodovania súdu bolo preukazovanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku konania. NS SR v danej veci vyslovil záver, že samotná skutočnosť, že odvolateľ je veriteľom odporcu nezakladá právny záujem na výsledku konania ako má na mysli § 93 ods. 1 O.s.p. V tomto prípade ide vyslovene o majetkový záujem, ako správne ustálil aj odvolací súd.

V zmysle uvedeného považoval súd vedľajšie účasti za prípustné, pretože vedľajší účastník na strane odporcovi preukazuje svoj záujem na výsledku konania priamo zákonnou úpravou ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa o nemožnosti pokračovať v konaní pred právoplatným

rozhodnutím o námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka, súd udáva, že uvedený právny názor je súdu známy. V danej veci však už právoplatne o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka rozhodnuté bolo, navrhovateľ opakovane po určení termínu pojednávania vzniesol námietku proti vstupu s odôvodnením, že vedľajší účastník nemá právny záujem na výsledku konania, i keď v tomto smere je námietka navrhovateľa odôvodnená nedostatočne a súd len vyvodzuje, čo chcel zrejme navrhovateľ namietat'. Podľa názoru súdu však uvedený záver nemôže platiť na všetky procesné situácie vo veciach vedľajšieho účastníctva založeného podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Keby sa pripustil názor, že súd nemôže vždy pokračovať v konaní ak je podaná námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka, takto by mohlo dôjsť k oddiaľovaniu rozhodnutiu súdu vo veci samej len samotným opakovaným podávaním procesných námietok, i keď by boli zjavne neodôvodnené a bolo by o nich právoplatne rozhodnuté i v minulosti v danej veci. Pokiaľ O.s.p. vyslovene napríklad nezakazuje ani rozhodnúť o námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní, kedy sa rozhoduje tým istým rozhodnutím aj o námietke aj o odvolaní vo veci samej, je možné podľa názoru súdu osobitne vyhodnocujúc každý jednotlivý prípad a povahu námietky, rozhodnúť negatívne o námietke proti vstupu vedľajšieho účastníka aj v rozhodnutí vo veci samej. Súd poukazuje aj na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania, kedy neustálym podávaním námietok a vyjadrovaním sa k námietkam by dochádzalo k predlžovaniu konania a zvyšovaniu trov konania. Súd pritom poukazuje na to, že navrhovateľ podal písomnú námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka deň pred konaním pojednávania vo veci samej, pričom súd vykonal dôkaz prečítaním písomného vyjadrenia na pojednávaní dňa 2.4.2015.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa o nemožnosti podať odpor vedľajším účastníkom, s týmto názorom sa súd plne stotožňuje a v danej veci odporu vedľajšieho účastníka nikdy ani nepriznal účinky riadne podaného odporu oprávnenou osobou. Platobný rozkaz bol zrušený z iného dôvodu, a to nemožnosti doručenia platobného rozkazu odporkyni a nie z dôvodu podaného odporu.

Vzhľadom na uvedené súd opätovne zamietol námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka a v rámci nej aj možnosť podať odpor s tým, že účinky vstupu vedľajšieho účastníka nastali dňom 16.4.2014 vzhľadom na to, že rozkazné konanie skončilo zrušením platobného rozkazu. Len pre úplnosť súd dodáva, že výslovný súhlas odporcu so vstupom do konania vedľajšieho účastníka podľa právnej úpravy účinnej od 1.1.2015 nie je potrebný, pretože účinky vstupu v danej veci nastali pred 1.1.2015.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka úverovou zmluvou sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

Podľa § 2 písm. a/ , b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 odst. 1,2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Predmetom konania po späťvzatí návrhu navrhovateľom zostal nárok na zaplatenie 63,20 eur s úrokom z omeškania, rovnajúci sa dvom neuhradeným splátkam, ktoré boli dojednané mesačne vo výške 952,- Sk, t.j. 31,60 eur. Podľa názoru súdu predmetná zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou ako zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o námietku vedľajšieho účastníka, že v zmluve je zjavne uvedený nesprávny údaj o RPMN vzhľadom na jeho percentuálnu výšku v porovnaní s výškou dohodnutej ročnej úrokovej sadzby, súd udáva, že údaj o RPMN je určený v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, a to vzorca na výpočet RPMN v prílohe zákona a pokiaľ uvedená právna úprava určovala nesprávny spôsob výpočtu RPMN a navrhovateľ sa riadil touto zákonnou úpravou, nemožno takto upravený údaj v zmluve považovať za chybný. Je pravdou, že celkové náklady boli tvorené aj dohodnutým úrokom 17,70 % ročne, ktorá skutočnosť bola odporkyňi ako spotrebiteľovi nepochybne známa. Nemožno nechať bez povšimnutia, že uvedený nesprávny údaj o RPMN úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere bol spôsobený použitím nesprávneho vzorca pre výpočet RPMN stanoveného zákonnou úpravou až do 30.6. 2006, teda aj v čase uzatvorenia predmetne zmluvy. Podľa § 2 písm. d) ročnou percentuálnou mierou nákladov je sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak teda mal navrhovateľ zákonnú povinnosť uviesť údaj o RPMN vypočítaný podľa vzorca v prílohe zákona a takto postupoval, konal plne v súlade so zákonom a tomuto konaniu nemožno nič vytknúť /vid' i uznesenie KS TN 5Co 701/2014 z 4.3.2015. Iný výklad by bol podľa názoru súdu až šikanóznym a výrazne poškodzujúci stranu veriteľa. Súd preto zaviazal odporkyňu k zaplateniu dvoch nepremĺčaných splátok zo splátkového úveru, a to splátky splatné k 10.3.2011 a 10.4.2011 v sume 2x po 31,60 eur, t.j. 63,20 eur, pretože splatnosť úveru nenastala skôr ako dojednaná pôvodne v splátkach s dátumom konečnej splatnosti 10.4. 2011. Navrhovateľ podal návrh 10.3. 2014, preto s prihliadnutím na trojročnú premĺčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka sú obe splátky nepremĺčané. V tomto smere je námietka vedľajšieho účastníka, že je celý nárok premĺčaný neopodstatnená. Súd priznal navrhovateľovi z oboch splátok aj úrok z omeškania 9 % ročne od 11.4.2011, kedy sa stali splatné obe splátky. Úrok z omeškania patrí navrhovateľovi v zmysle § 517 ods. 2 O.s.p. a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení platnom ku dňu počiatku doby omeškania.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojitosti s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.. Navrhovateľ pôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie 1.891,96 eur s príslušenstvom, následne zobral späť nárok v časti o zaplatenie 1.828,76 eur v dôsledku vznesenej námietky premlčania vedľajším účastníkom, teda k zastaveniu konania došlo zavinením navrhovateľa, ktorý zobral späť návrh a konanie sa zastavilo, preto znáša trovy konania odporkyni, resp. vedľajšieho účastníka. Navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie 63,20 eur s úrokom z omeškania. Teda berúc do úvahy sumu uplatnenej pohľadávky a priznaného plnenia súdom je jeho úspech v konaní 3,34%, neúspech 96,66%. Čistý neúspech navrhovateľa a tým čistý úspech vedľajšieho účastníka predstavuje 93,32%. V tomto rozsahu podľa názoru súdu je povinný navrhovateľ nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorého vstup do konania bol dôvodný. Z hľadiska účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd zastáva právny názor, že aj vedľajšiemu účastníkovi je nutné ponechať právo na právne zastúpenie a nárok na náhradu týchto trov. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva obmedzenie pre vedľajšieho účastníka dať sa právne zastúpiť. Súd priznal ako účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia odmenu podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie veci a zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci z 21.5.2014, a to á 81,33 eur /§ 10 ods. 1 vyhlášky/, 2x RP á 8,04 eur, DPH 35,75 eur spolu trovy právneho zastúpenia aj z DPH 214,49 eur, pričom súd priznal trovy len v rozsahu čistého úspechu 93,32 %, t.j. 200,16 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./